

„Štajerc“ izhaja vsaki
pelek datiran z dnevom
naslednje nedelje.

Naročnina velja za Av-
strijo: za celo leto
4 krole, za Ogrsko
5 K 50 vin. za celo
leto; za Nemčijo stane
za celo leto 6 kron, za
Ameriko pa 8 kron;
za drugo inozemstvo se
računi naročnino z ozi-
rom na visokost pošti-
nine. Naročnino je pla-
čati naprej. Posamezne
štev. se prodajajo po 8 v.

Uredništvo in uprav-
ništvo se nahajata v
Ptuju, gledališko po-
slopje štev. 3.

Slava Tebi, ki si nas kmete ljubili!

Kmečki stan, srečen stan!

Dopisi dobrodošli in se
sprejemajo zastonj, ali
rokopise se ne vrača.
Uredniški zaključek je
vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo
ni odgovorno. Cena
oznanil (insetov) je
za celo stran K 80—
za 1/2 strani K 40—
za 1/4 strani K 20—
za 1/8 strani K 10—
za 1/16 strani K 5—
za 1/32 strani K 250
za 1/64 strani K 1.—
Pri večkratnem oznanilu
se cena primerno zniža.

Štev. 8.

V Ptuj v nedeljo dne 5. aprila 1914.

XV. letnik.

Razdelitev Avstrije.

V inozemskih listih, zlasti v onih nam vedno
obstrazne Rusije, ponavljajo se v zadnjem času
peročna poročila o razdelitvi Avstrije. Gotovi
krogi govorijo tako, kakor da bi morala Avstrija
v par letih v resnici razpasti in bi si zamogli
njeni sosedi meni nič tebi nič vsak svoj kos
vzeti. V tej obliki je stvar sicer precej smešna.
Kdor pozna našo monarhijo le iz poročil bal-
lanskega ali ruskega časopisja, ta bi moral se-
veda obupati o njeni notranji moči in veljavi.
Res je, da so notranji politični boji in sploh
vsa notranja mizerija na Avstrijskem prav ža-
lestni pojavi. Vsakih par tednov enkrat pride
vlada ali državni zbor ali eden naših deželnih
oborov do krize, iz katere ni izhoda. Pa kdor
bi mislil, da je s tem vsa Avstrija trhla in
segnata, ta bi se grozovito motil. Notranje boje
ima vsaka država in drugod tudi niso manj
resni nego pri nas. Na Francoskem je ravno
sedaj neka besna babnica ustrelila enega naj-
vplivnejših žurnalistov, samo ker je ta žurnalst
brezobzirno razkrinkaval korupcijo in skandale
francoske vlade. Na Angleškem zopet se pri-
pravljata pravcata meščanska vojna, pri kateri so
prizadeti oficirji in vojniki vladj pokorščino od-
povedali, brez da bi jih zamogla vlada kazno-
vati in v izvrševanje službe prisiliti. In Anglija
velja vendar za jekleno državo, v kateri bi člo-
vek takih revolucijskih pojavov niti ne sanjal.
O notranjih bojih Rusije govoriti je pa skoraj
nepotrebno. Rusija naj bode po razmerju svoje
zemlje še tako velika, — v svoji notranjosti je
klavna in slabotna. Poljaki, Rusini, Čerkesi,
Finci, celo Kozaki in Mongolci na Ruskem ima-
jo pravzaprav le eno stremeljenje: rešiti se ru-
škega jarma, odtrgati se od vlade carja-
ta juškega.

Naj se nam torej ne poje o notranjih bo-
jih Avstrije, ki glasom nam nasprotujočega ča-
sopisja pomenijo počasni pogin naše domovine.
Pri vseh teh bolj ali manj smešnih tiradah je
želja mati porojene misli. In ako govorijo zdaj
ruski listi, da bode v par letih Avstrija razko-
sana, da dobi en kos Italija, en kos Rusija, en
kos Srbija in zopet en kos Nemčija, — potem
so to le prazne fraze, čez katere pametnemu
človeku ni treba niti besedice izgubljati.

Žalostno je k večjemu to, da najdemo take
fraze pri nas rodovitna tla in poslužna ušesa.
V vaeolovanskem deliriju zmedeno časopisje po-
stira te ruske bedarije z velikim vžitkom in jih,
okinčane še z lastnimi ednakovrednimi neum-
nostmi, prodaja potem svojim vernim čitateljem.
To opazujemo zlasti pri nas na Slovenskem.
Odkar je slovensko časopisje vsled balkanskih
zmag pričelo noretiti, objavlja z neverjetnim ve-
seljem te tuje vesti o razdelitvi in razkosevanju
Avstrije. Nekateri slovenski narodnjaki res že

komaj čakajo, da bi splavala habsburška krona
po Donavi in da bi oni sami prišli pod žeslo
belgrajskega „črnega Petra“ ali pa ruskega Ni-
kolaja. Tem ljudem bi bilo pravzaprav privoščiti,
da bi se jim ta želja izpolnila. Videli bi prav
hitro, kako bi se jim z rusko knuto njih slo-
vensko narodnjakstvo iz teles izbilo in kako
bi se na srbskih vislicah vseslovanski idealizem
pomorilo. Poljaki in Bulgari vedo lepo pesen
peti o „slovanskih“ državah Rusiji in Srbiji. . .

Naše ljudstvo po Štajerskem in Koroškem
gotovo v splošnem nima simpatij za protia-
vstrijske ideje srbo- in rusofilskih narodnjakov.
Ljudstvo zna ceniti pomen in moč Avstrije in
ve prav dobro, da se mu na Balkanu ali pa
onkraj Karpatskega gorovja ne bi nikdar tako
dobro godilo. Ali polagoma postaja ljudstvo vendar
zbežano, polagoma pričinja dvomiti o marsičem,
ako čita vsak dan v slovenskih listih, da je na
Srbskem in v Rusiji pravi paradiz in da bode
Avstrija kmalu razpadla, kakor razpade egiptov-
ska mumija. Ljudstvo je naivno, neizobraženo,
po našem klerikalizmu celo hudo poneumjeno,
— zato ne zna ločiti zrnja od slame, resnice
od fraz in hudobnih laži, — in tako izgublja
polagoma zaupanje v avstrijsko domovino. K
vsemu temu pridejo še slabe gospodarske razmere,
lakota, slabe letine, nesreče, veliki davki, ki jih
mora ljudstvo s svojim krvavim zaslužkom pla-
čevati. Protiavstrijsko časopisje seveda ne pove,
da so te slabe gospodarske razmere na Ruskem
ali Srbskem istotako slabe, ali pa da so celo še
hujše. Nasprotno so temu časopisju davki le
nekak povod, psovati in napadati zopet avstrij-
sko domovino. In tako pričinja ljudstvo majati
z glavo, obupava in nima več tistega lepega
patriotičnega navdušenja za domovino. . . Vse
to pa imajo listi na vesti, ki hočejo svoje na-
rodnjaške vzore zgraditi na razvalinah Avstrije,
ki so iz sovraštva proti nemštvu pokopali zvestobo
do domovine, ki danes mrzijo in proklinjajo
Avstrijo. Ti imajo to jasno propadanje patrijo-
tične zavesti na duši in te hujšakače bi se mo-
ralo tudi na odgovornost klicati.

Avstrija ne bode razsuta in ne
bode propadla. Kajti Avstrija je vele-
potrebna kot nekako središče evropskega miru.
Ruske sanje splavale bodejo po vodi in naša
prekrasna domovina smela bode še vedno svojo
zastavo dvigati na suhem in na morju. Avstria
erit in orbe ultima, — Avstrija bode do konca
vseh dni!

Dopisi.

Sv. Barbara v Halozah. „Marijini“ družbe-
niki so vse hvale vredni, ker znajo na surove
načine napadati javno na stezi tiste osebe, ki
nikakor ne trobijo v farške rogove; ali se dr-
žite vaših predpisov dotičnega društva? Pred

kratkim je napadel eden izmed teh kimovcev J.
Blek jun. našega g. knjigoveza Podhostnik. In
to se je že večkrat ponovilo; sploh brez vsacega
povoda. Pa g. Podhostnik je potrpežljiva oseba,
kajti drugače bi ta mlečozobni pobalin rajžal v
kajho, da bi si kri ohladil in drugokrat se mu
pa gotovo kaj tacega zgodi. Gospod župnik, bilo
bi pametno, takšne podrepnike malo podučiti in
navajati poštenega mirnega obnašanja, ne pa,
da takšni smrkvci, ki še nosijo na hrbtu jajčevo
lupino, poštene osebe na prav grd način pro-
klinjajo. Takšne sadove rodi izobraževalno —
„Marijino“ društvo! Sramotno! Dobro bi bilo,
ko bi se g. kaplan kaj za take stvari zanimali
in takšnim nevednežem „Marijinemu“ društvu
kaj pameti pridjali. In dotičnemu napadalcu pa
povemo odkritosrčno, da g. Podhostniku to ni-
kakor ne škoduje; enkrat se mu bode klerikalni
jezik že prikrajšal. Tako fante, ali si razumel?
„Papendeker“ ni šnopsar, da bi se mu šnops
ponujal; boljše ako se ga težakom privošči, če
je res toliko bogastva?

Sv. Barbara v Halozah. Dragi čitatelji
„Štajerca“, moramo vam naznaniti delovanje
našega g. kaplana Baznika v spovednici, ker že
presega vse meje spovedne molčečnosti. Na dan
25. sušca pretečenega tedna smo šle nekatere
žene k spovedi, akoravno je bil za dekleta od-
ločen ta teden; tam nas je nahnulil kakor volk,
zakaj nismo prišle, ko je bila spoved za žene.
Povemo me g. kaplanu, da se bode njemu vra-
čalo ravno tako od strani gospodinj; kadar bode
hodil po zbirci, žitni in vinski, tedaj bodedo
vplivale na svoje može, da ne bode dobil nobene
zbirce od naših pridelkov. Sramota za duhovnika,
ako se vpričo drugih izpovedenk žali čast nas
krščanskih žen, še večja sramota za duhovnika,
da gre raje na kor pet, kakor da bi opravljal
svojo dolžnost v spovednici. Ako ste začeli sejati
veter, bodede želi vihar; sedaj ko ste se pri nas
malo bolj odebili s klobasami, katere Vam iz
naših vrst nekatere neumnice pripravljajo in Vam
tudi kaj dobro teknejo, nas pa še v spovednici
drugim v sramoto izpostavljate!

Prišel bode praznik
Odišel bode Baznik
od nas gospodinj
imel bo slab spomin!

Več žen iz fare.

Novice.

Zastrupljenje. Iz Petrograda poročajo, da se je
zastrupilo v tovarni za stroje, last tverdke Bogdanov, čez
400 delavcev. Počila je plinova cev. 18 delavcev je mrtvih.

Visoka globa. Zaradi tihotapstva s saharinom so
aretirali v Jablonci nekega hišnega posestnika in nekega
špedicijskega uradnika. Vrednost vtihotapljenega saharina
znaša 60.000 kron. Kaznovali so ju s 300.000 kronami
globe.

Sirolin "Roche"

olajša in odpravi prsne bolezni, kašelj, katar, influenco, astma.

Originalni zavoji à K 4.— se dobi v vseh apotekah.